

ת"פ 45/11/14 - מדינת ישראל נגד נהאד קראגה

בית משפט השלום בירושלים

26 אפריל 2017

ת"פ 45-11-14 מדינת ישראל נ' קראגה
ת"פ 20205-08-16 מדינת ישראל נ' קראגה
בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

נהאד קראגה

ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום

הנאשם יליד שנת 1973, תושב חלחול שבתחום הרשות הפלשתינאית, הורשע עפ"י הודאתו בשתי עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) **לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952**, וכן נהיגה ברכב שאינו רשום באזור, עבירה לפי **תקנה 578ב' לתקנות התעבורה תשכ"א-1961** בת.פ. 20205-08-16.

לבקשתו צירף תיק נוסף את ת.פ. 45-11-14, בו הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הנ"ל.

2. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה כי לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות בעבירות דומות ובעבירות בטחוניות. לטענתה, תופעת השהייה הבלתי חוקיים בישראל מקשה על כוחות הבטחון להתמודד עם תופעה זו ועל כן יש להרתיע הן את הנאשם והן את האחרים מלבצע. מדובר בעבירה הפוגעת בריבונות מדינת ישראל השוקדת למנוע מהשוהים הבלתי חוקיים להיכנס בשעריה.

לעניין מתחם הענישה ציינה המאשימה, כי בתיק הראשון הכולל שתי כניסות לישראל שלא כדין ונהיגה ברכב שלא רשום באזור, המתחם נע בין 3 חודשי מאסר לבין 7 חודשים. בתיק שצורף המתחם נע בין חודש מאסר ל-6 חודשים.

המאשימה סבורה כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם בביצוע עבירות דומות וביצוע עבירה נלווית, העונש ההולם נמצא באמצע של כל מתחם ובמצטבר אחד לשני, לפיכך, עותרת המאשימה לעונש של מאסר למשך 5 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. לטענתה, העובדה כי הנאשם הגיש בקשה לאיחוד משפחות ובמקביל לפני הגשת היתר, יצר עובדה מוגמרת של יצירת משפחה בישראל ושהייה שלא כדין, עומדת לחובתו.

ב"כ הנאשם פתח בטיעון מרגש לפיו חב לנאשם את חייו, שכן לפני שנים אחדות הציל הנאשם את חיי בא כוחו כאשר נקלע בטעות לבית לחם וכמעט קופחו חייו. מאז נקשרו דרכיהם והנאשם הפך בן בית אצל ב"כ הנאשם אשר מכיר אותו, את אשתו, ואת ארבעת ילדיו. מדובר באיש טוב אשר לא עשה כל רע, והטרגדיה האנושית שהוא נולד בצד הלא נכון של הגדר. כל עברו נוגע לעבירות הקשורות לכניסה לישראל ולא בעבירות אלימות או סמים, והוא גם שילם על כך מחיר מתאים.

הרקע לביצוע העבירות הוא הצורך לאיחוד משפחות, אשר לעניין זה תלויה ועומדת בקשה שהוגשה, ועל כך הוצגו מסמכים מתאימים. לטענתו, בית המשפט העליון הכיר בעובדה זו כנסיבה אשר יש בה כדי לחרוג ממתחם הענישה שנקבע בהלכת **אלהרוש רע"פ 3677/13**. על יסוד פסק-דין זה, מבקש ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם הענישה. לטענתו, מתחם הענישה בנסיבות של בקשה לאיחוד משפחות יכול לנוע בין אי הטלת מאסר על תנאי לבין ענישה מדודה מאוד כפי שבמקרה שלפנינו. הנאשם לא נכנס לישראל כדי לבצע עבירות אלא כדי להתאחד עם משפחתו. הנסיבות המפורטות בכתבי האישום אינן חמורות והעובדה שבית המשפט העליון מכיר בסיטואציות חריגות שבהן ניתן לא להטיל מאסר על תנאי על מנת לא לסכל את הליך בקשת איחוד המשפחות. הנאשם מתגורר בחלחול ולא נכנס לישראל כבר 10 שנים וההרשעה האחרונה שלו היא משנת 2008, כמעט 10 שנים מנסה הוא להקים משפחה ולא צלח. לא מדובר בעבריין אלא באדם פשוט שלרוע מזלו נקלע לבירוקרטיה אינסופית ומקווה הוא כי עניינו יפתר בקרוב. הנאשם ישב במעצר בתיק אחד 5 ימים ובתיק שני 4 ימים. התיק שצורף הינו משנת 2014, כשכתב האישום הוגש אחרי שהערבויות פקעו, כמעט שנה לאחר מכן. יש לתת לנאשם הזדמנות ולהסתפק בימי מעצרו כעונש הולם. מדובר בעבירות ישנות, מאז לא עבר עבירות נוספות. נקבעה לו וועדה לחודש מאי במסגרת וועדה הומניטרית במשרד הפנים, ומקווה הוא כי יתאפשר לו קבלת אישור זמני. כמו כן, מבקש הוא לא להחמיר בהטלת הקנס הכספי ולהימנע מהטלת מאסר על תנאי.

הנאשם בדבריו לבית המשפט הביע צער על מעשיו, הוא ציין כי מאז שהתחתן לא ביצע עבירות נוספות, יש לו 4 ילדים והוא עובד כיום בחלחול כסוחר ועל כך הגיש תעודה מתאימה. מבקש הוא את רחמיו של בית המשפט.

3. מתחם הענישה:

עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל פוגעת בראש ובראשונה בריבונותה של ישראל על גבולותיה ובזכותה להגן עליהם ולשמור על בטחונם של תושבי המדינה. לאור המצב הבטחוני בישראל נועד החוק להגן מפני כניסת פעילי טרור שמטרתם לפגוע פגיעה פיזית בתושבי המדינה. עם זאת, מידת הסיכון לבטחון המדינה פוחת והולך ככל שהדבר נוגע למניע של כניסה לישראל מטעמים כלכליים (ראה הלכת אלהרוש נ' מ"י הנ"ל).

עפ"י סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת

מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בנסיבות העניין, אני קובע כי מתחם הענישה בהתייחס לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר של חודש עד 6 חודשי מאסר בפועל.

4. העונש המתאים:

אני סבור, כי נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם יש בהן כדי להקל עמו בעת מתן גזר-הדין. הנאשם נכנס לתחום ישראל למטרות הומניטריות בלבד ולא למטרות כלכליות או ביטחוניות כפי שטען סניגורו באריכות. הוא הגיש בקשה לאיחוד משפחות והועדה אמורה לדון בבקשה בחודש הבא. מאז ביצוען של העבירות לא עבר כל עבירה נוספת, ומאז חלפו כ-9 שנים. בהתאם להלכת אלהרוש, אני סבור כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה ולהסתפק בימי מעצרו כעונש מוחשי.

אשר על כן, לאחר ששקלתי את כל השיקולים הנוגעים לעניין, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 9 ימים שהם ימי מעצרו.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 45 יום. הנאשם לא יירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת מהעבירות בהן הורשע.
3. קנס כספי בסך ₪ 2,000 ומאסר של 30 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.6.17, ובכל 1 לחודש שלאחריו. ככל שקיימת הפקדה, הקנס יקוזז מההפקדה והיתרה תושב לנאשם באמצעות בא כוחו.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד הילה אקוע, הנאשם וב"כ עו"ד חיים הדיה.